

POLITYKA OCHRONY DZIECI obowiązująca w AKADEMII TENISA Michał Matyfi (wersja skrócona) DLA DZIECI 😊

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez AKADEMIE TENISA Michał Matyfi jest zagwarantowanie bezpiecznego i zdrowego środowiska dla dzieci, działanie dla dobra dziecka, z poszanowaniem przysługujących dziecku praw.

Słowniczek:

1. **Klubem** jest działalność gospodarcza pod nazwą AKADEMIA TENISA Michał Matyfi (NIP: 8722409197).
2. **Personelem** jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, umowy cywilnoprawnej (zawartej zarówno z osobą fizyczną, jak i tą prowadzącą działalność gospodarczą), członek kierownictwa klubu, członek klubu, a także wolontariusz, stażysta i praktykant.
3. **Kierownictwem klubu** jest osoba, organ lub podmiot, który w strukturze danego klubu zgodnie z obowiązującym prawem i/lub wewnętrznymi dokumentami jest uprawniony do podejmowania decyzji o działaniach klubu.
4. **Dzieckiem** jest każda osoba do ukończenia 18. roku życia.
5. **Opiekunem dziecka** jest osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny. W myśl niniejszego dokumentu opiekunem jest również rodzic zastępczy.
6. **Zgoda rodzica dziecka** oznacza zgodę co najmniej jednego z rodziców dziecka/opiekunów prawnych. Jednak w przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny.
7. **Krzywdzenie dziecka** – każde przestępstwo popełnione na szkodę dziecka, którego dziecko jest świadkiem, a także nie będące przestępstwem czyny i zaniechania naruszające interesy lub dobra dziecka
8. **Przemoc wobec dziecka** – jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra dziecka, w szczególności:
 - a) narażające dziecko na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia,
 - b) naruszające godność, nietykalność cielesną lub wolność dziecka,
 - c) powodujące szkody na zdrowiu fizycznym lub psychicznym dziecka, wywołujące u niego cierpienie lub poczucie krzywdy oraz naruszające prywatność dziecka.

Osobą odpowiedzialną za politykę ochrony dzieci wdrażającą standardy ochrony dzieci i sprawujący nadzór nad ich prawidłowym stosowaniem jest **Michał Matyfi** prowadzący Klub, ewentualnie dedykowany personel Klubu.

Przykładowe zasady bezpiecznych relacji dziecko – dziecko

ZAWSZE

1. Będę stosować zasady fair play, prowadząc uczciwą i czystą rywalizację z szacunkiem dla przeciwnika - zarówno dla jego sukcesów jak i porażek. Będę świętować sukcesy własne i drużyny, ale również godnie znosić porażki, które są nieodłącznym elementem sportu.
2. Będę stosować zasadę "jeden za wszystkich, wszyscy za jednego". Z zaangażowaniem będę uczestniczyć w treningach, szanując chęć osiągnięcia celów sportowych moich koleżanek i kolegów, z którymi trenuję. Będę dążyć do budowania ducha zespołu opartego o wspieranie się nawzajem, słuchanie, nie okłamywanie i bycie dla siebie wyrozumiałym.
3. Będę szanować prywatność innych zawodników i zawodniczek. Nie będę brać ich rzeczy bez ich zgody.
4. Będę szanować prawa, godność i wartość wszystkich dzieci bez względu na ich wiek, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne, płeć, niepełnosprawność, język, religię, poglądy polityczne lub inne, status majątkowy, orientację seksualną, poziom umiejętności.
5. Będę zgłaszać nękanie, jeżeli zauważę, że zdarza się ono mnie lub komuś. Poinformuję opiekunów o jakichkolwiek problemach zdrowotnych, zmartwieniach, niepokoju lub obawach dotyczących bezpieczeństwa mojego lub innego dziecka.

NIGDY

1. Nie będę stosować przemocy i będę reagować kiedy widzę, że ktoś ją stosuje. Niezależnie od tego, czy jest to dziecko czy osoba dorosła. Mam prawo zwrócić komuś uwagę i dbać, aby wszyscy członkowie klubu czuli się ze sobą dobrze. Nie będę nastawiać innych przeciwko sobie.
2. Nie będę znęcać się czy celowo krzywdzić innych poprzez np.:
 - a) Przeklinanie i mówienie krzywdzących słów o kimś, do kogoś;

- b) Celowe wykluczanie kogoś, w tym namawianie innych do wykluczania;
- c) Używanie mediów społecznościowych w niewłaściwy sposób, np. umieszczanie złośliwych, krzywdzących komentarzy lub zdjęć w celu zranienia lub zasmucenia kogoś;

Zasady bezpiecznych relacji rodzic – dziecko

Rodzice, opiekunowi prawni:

1. Włączają dziecko w proces decyzji o jego planach sportowych.
2. W żadnym wypadku nie stosują przemocy.
3. Nie nastawiają dzieci przeciwko sobie.
4. Zachowują się odpowiedzialnie, nie używając obraźliwego języka wobec innych uczestników treningu.
5. Zapewniają sprzęt i wyposażenie niezbędne do wykonania treningu (buty, rakietę tenisową, narty, okulary).

Zasady bezpiecznych relacji rodzic – trener

1. Komunikacja między trenerem a rodzicem oparta jest o szacunek i wzajemne wysłuchanie.
2. W trakcie rozgrywek rodzice nie podważają decyzji trenera, mając od niego zaufanie.
3. Trener nie kieruje się prywatną sympatią wobec rodzica, podejmując decyzje w sprawie dziecka.
4. Rodzice i trener reagują na wszelkie formy przemocy i dyskryminacyjne zachowanie.
5. Są świadomi, że relacje między trenerem a rodzicem, kształtują zachowania dzieci.

Bezpieczeństwo w kontaktach online

1. Komunikacja działań klubu powinna być prowadzona poprzez jego oficjalne media społecznościowe. Personel może na swoim prywatnym profilu udostępniać posty klubu. Robiąc to lub publikując komentarze na portalach społecznościowych personel powinien kierować się uważnością na to, czy nie zagrażą dobru dziecka.
2. Personelowi nie wolno nawiązywać kontaktów z dziećmi trenującymi w klubie poprzez przyjmowanie bądź wysyłanie zaproszeń w mediach społecznościowych dla celów innych niż służbowe.
3. Komunikacja online może się odbywać za pośrednictwem m.in. komunikatorów, profili na portalach społecznościowych. W grupie odbiorców powinna być dodatkowo 1 osoba dorosła lub co najmniej dwoje dzieci. Rodzic ma prawo wglądu w konwersację i dołączenia do grupy.

Komunikacja z dziećmi

Każdy członek personelu w komunikacji z dzieckiem:

1. Pracownik jest zobowiązany do jasnego wyznaczenia granic w relacji z dzieckiem i komunikowania zasad, na jakich ta relacja funkcjonuje. Pracownik nie powinien w rozmowach z dzieckiem zajmować stanowiska w sporze między dzieckiem a rodzicem/nauczycielem, udzielać porad psychologicznych, duchowych lub życiowych, jeśli nie ma do tego wystarczającego przygotowania i nie jest to przedmiotem zajęć prowadzonych z dzieckiem.
2. Nie krzyczy do dziecka w sytuacji innej niż wynikającej z bezpieczeństwa dziecka, albo takiej, która jest dopingowaniem, zagrzewaniem do walki podczas meczu.
3. Kontakt z dziećmi powinien dotyczyć realizowanych przez organizację działań, w których dziecko uczestniczy.
4. Komunikacja z dzieckiem jest transparentna zarówno wobec jego rodziców, jak i kierownictwa organizacji. Pracownik organizacji nie ma wspólnych tajemnic z dzieckiem w sprawach mających istotne znaczenie dla jego zdrowia i życia.
5. Pracownicy organizacji nie wysyłają i nie przyjmują od dzieci zaproszeń do kontaktów poprzez swoje prywatne konta w mediach społecznościowych dla celów inne niż służbowe.
6. W przypadku komunikacji z dzieckiem poprzez kanały internetowe (np. komunikatory), rodzic dziecka powinien mieć prawo wglądu w taką korespondencję, w tym dołączenia do grupy. W grupie odbiorców powinna być dodatkowo 1 osoba dorosła lub co najmniej dwoje dzieci.
7. Możliwy jest kontakt z dzieckiem poprzez kanały służące jako służbowe (telefonicznie/SMS/komunikatory/profile w portalach społecznościowych).

Zasady ochrony wizerunku dziecka w AKADEMII TENISA Michał Matyfi

1. Utrwalanie wizerunku dziecka wymaga pisemnej zgody rodzica/opiekuna. Musi ona być konkretna, świadoma, jednoznaczna i dobrowolna, a wyrażający zgodę musi zostać szczegółowo poinformowany o celu utrwalania wizerunku dziecka oraz możliwych sposobach jego wykorzystania, w tym udostępnienia w internecie.
2. Zgoda na utrwalenie i/lub wykorzystanie wizerunku dziecka nie może być dorozumiana ani w żaden sposób wymuszona. Przed ewentualnym wyrażeniem zgody opiekun musi uzyskać wyraźne zapewnienie, że taka zgoda na nie jest warunkiem udziału dziecka w oferowanych aktywnościach.
3. W miarę możliwości o zgodę na utrwalanie/publikowanie wizerunku należy zapytać także samo dziecko, a w razie jego odmowy – uszanować tę decyzję.
4. Brak zgody na utrwalenie i publikację wizerunku dziecka nie może być powodem wykluczenia go z zajęć lub dyskryminowania w inny sposób.
5. Personel organizacji nie utrwalają wizerunków dzieci na użytek własny i nie publikuje w swoich mediach społecznościowych wizerunków dzieci utrwalonych w związku z działalnością organizacji.
6. W przypadku wydarzeń z udziałem innych osób i konieczności zagwarantowania kontroli nad sposobem utrwalania i wykorzystywania wizerunków uczestniczących dzieci organizacja może ograniczyć im możliwość robienia zdjęć, zapewniając obsługę fotograficzną wydarzenia we własnym zakresie lub zlecając ją profesjonalistom.
7. Wszystkie osoby znajdujące się na zdjęciach/materiałach wideo powinny być kompletnie ubrane i nie mogą być przedstawione w sposób ośmieszający, poniżający lub w inny sposób naruszający ich dobra osobiste.
8. Zdjęcia/materiały video powinny w miarę możliwości przedstawiać dzieci w grupie, najlepiej podczas wykonywania wspólnych zadań.
9. Publikując wizerunek dzieci, należy każdorazowo przeanalizować, czy kompozycja zdjęcia/materiału video stwarza ryzyko przerobienia go w sposób naruszający dobra osobiste dziecka. Należy unikać publikacji wizerunków dzieci w kontekstach, które mogą naruszać ich godność lub prywatność (np. zdjęcia w sytuacjach intymnych, związane ze zdrowiem, w trudnych sytuacjach życiowych).

Zasady dostępu dzieci do internetu

1. Rodzice zachowują prawo do decydowania o udostępnianych ich dzieciom treściach. Udostępnianie dzieciom przebywającym na terenie organizacji komputerów, smartfonów i innego sprzętu umożliwiającego dostęp do treści w internecie i telefonów komórkowych odbywa się za zgodą rodzica/opiekuna.
2. Komputery, smartfony i podobne urządzenia jeśli będą udostępniane dzieciom, powinny posiadać zabezpieczenia gwarantujące bezpieczeństwo przekazywanych danych oraz rozwiązania uniemożliwiające korzystanie ze stron przedstawiających treści niebezpieczne lub nieodpowiednie (parentalcontrol).
3. Organizacja zastrzega sobie prawo wprowadzenia zakazu korzystania przez dzieci z urządzeń umożliwiających utrwalanie obrazu i dźwięku podczas wybranych zajęć, jeśli przemawiają za tym względy bezpieczeństwa dzieci i/lub konieczność zagwarantowania im prywatności poprzez ochronę przed niekontrolowanym nagrywaniem.
4. Nie dopuszcza się dzieci do korzystania z prywatnego sprzętu elektronicznego personelu.
5. Jeśli podmiot udostępnia dzieciom sprzęt elektroniczny, osoba odpowiedzialna za internet przynajmniej raz w miesiącu sprawdza, czy na komputerach ze swobodnym dostępem podłączonych do internetu nie znajdują się niebezpieczne treści. W przypadku znalezienia niebezpiecznych treści, wyznaczona osoba stara się ustalić, kto korzystał z komputera w czasie ich wprowadzenia.
6. Każdy członek personelu pracujący z dziećmi czuwa nad bezpiecznym korzystaniem przez nie z mediów elektronicznych, w szczególności pilnuje, aby dzieci nie rejestrowały, ani nie publikowały wizerunku swojego lub innych dzieci przed, w trakcie i po treningu/wydarzeniach sportowych w sposób sprzeczny z godnością dziecka, a także informuje dzieci o konieczności rozważnego korzystania z mediów społecznościowych.

Dziecko krzywdzone

Przemoc wobec dziecka można rozpoznać obserwując jego wygląd, stan zdrowia, zachowania, relacje z innymi a także zachowania jego rodziców/opiekunów. Zauważenie jednego lub kilku niepokojących objawów nie przesądza o tym, że dziecko jest krzywdzone, ale powinno skłonić do uważnego przyjrzenia się sytuacji dziecka i jego rodziny, zwłaszcza jeśli objawy się nasilają i są długotrwałe. Wybrane symptomy, na które warto zwrócić uwagę:

Objawy fizyczne

- Siniaki i obrażenia w nietypowych miejscach, takich jak plecy, pośladki, uda, uszy.
- Oparzenia, zadrapania, nietypowe obrażenia, które nie mają przekonującego wyjaśnienia.
- Ślady po wiązaniu na nadgarstkach czy kostkach.
- Niedożywienie, zaniedbana higiena osobista, noszenie ubrań nieodpowiednich do pogody.

Zachowania

- Zachowania wycofane, lękliwe lub depresyjne – dziecko może być bardziej ciche, wycofane, unikać kontaktu z dorosłymi lub rówieśnikami.
- Nagłe zmiany w zachowaniu – agresja, złość, nadmierna drażliwość, samookaleczenia.
- Unikanie pewnych osób lub miejsc – dziecko może obawiać się powrotu do domu, być wystraszone w obecności pewnych dorosłych.
- Regres w rozwoju – powrót do wcześniejszych etapów rozwoju, takich jak moczenie nocne, ssanie kciuka.

Objawy emocjonalne i psychiczne

- Niskie poczucie własnej wartości – dziecko może mieć trudności z akceptacją siebie, być nadmiernie krytyczne wobec siebie.
- Lęki i fobie – nagłe pojawienie się lęków, które wcześniej nie występowały.
- Problemy z koncentracją – trudności w nauce, brak zainteresowania szkołą, pogorszenie wyników w nauce.

Relacje społeczne

- Izolacja od rówieśników – unikanie kontaktów z rówieśnikami, trudności w nawiązywaniu i utrzymywaniu przyjaźni.
- Przemoc wobec innych – dziecko może przejawiać agresję wobec rówieśników lub zwierząt.

Inne sygnały

- Relacje o przemyocy – dziecko może bezpośrednio lub pośrednio mówić o przemyocy, której doświadcza.
- Obawy przed powrotem do domu – dziecko może bać się wracać do domu, preferować pozostawanie w szkole lub u przyjaciół.

Działania dorosłych

- Zachowania opiekunów – opiekunowie mogą być nadmiernie kontrolujący, izolować dziecko od innych, wykazywać skrajne zachowania (nadmierna surowość lub skrajna obojętność).
- Sprzeczne wyjaśnienia obrażeń – różne wersje opiekunów i dziecka dotyczące pochodzenia obrażeń.
- Mówienie o dziecku w negatywny sposób, poniżanie, ośmieszanie, nieuzasadnione podnoszenie głosu na dziecko, stosowanie obraźliwych określeń.
- Izolowanie dziecka – po zwróceniu uwagi na niepokojące objawy u dziecka rodzice przestają posyłać dziecko na zajęcia i ucinają kontakt z osobą/institucją, gdzie zauważono niepokojące objawy.

Rozpoznanie dziecka, które może być ofiarą molestowania seksualnego, jest trudne i wymaga uwagi na różnorodne sygnały i objawy. Należy zachować daleko posuniętą ostrożność i delikatność w podejściu. Objawy, które powinny zaniepokoić:

Fizyczne objawy

- Niezwykłe obrażenia w okolicach genitaliów, odbytu czy ust, takie jak siniaki, skaleczenia czy obrzęki.

- Trudności w chodzeniu lub siadaniu bez oczywistej przyczyny.
- Infekcje układu moczowego lub inne problemy zdrowotne w obszarze genitaliów.
- Bóle brzucha lub bóle w dolnej części pleców bez wyraźnej przyczyny.

Zachowania

- Nagłe zmiany w zachowaniu – dziecko może stać się wycofane, lękliwe, depresyjne, lub przeciwnie – nadmiernie agresywne.
- Regres w rozwoju – powrót do wcześniejszych etapów rozwoju, takich jak moczenie nocne, ssanie kciuka.
- Nietypowe zachowania seksualne – wiedza seksualna lub zachowania nieodpowiednie dla wieku dziecka, próby angażowania innych dzieci w gry o podtekście seksualnym.
- Lęki i fobie – nagłe pojawienie się lęków, które wcześniej nie występowały, szczególnie związanych z konkretnymi osobami lub miejscami.
- Unikanie pewnych osób – dziecko może bać się lub unikać kontaktu z konkretnymi dorosłymi lub rówieśnikami.
- Problemy z koncentracją – trudności w nauce, brak zainteresowania szkołą, niskie wyniki w nauce.

Objawy emocjonalne i psychiczne

- Niskie poczucie własnej wartości – dziecko może mieć trudności z akceptacją siebie i swojego ciała, być nadmiernie krytyczne wobec siebie.
- Koszmary senne i problemy ze snem – dziecko może mieć trudności z zasypianiem, budzić się w nocy, mieć koszmary.
- Samookaleczenia lub myśli samobójcze – dziecko może próbować sobie szkodzić lub mówić o chęci zakończenia życia.

Relacje społeczne

- Izolacja od rówieśników – unikanie kontaktów z rówieśnikami, trudności w nawiązywaniu i utrzymywaniu przyjaźni.
- Trudności w relacjach z dorosłymi – dziecko może być nieufne wobec dorosłych, szczególnie tych płci sprawcy.

Inne sygnały

- Relacje o molestowaniu – dziecko może bezpośrednio lub pośrednio mówić o molestowaniu, używając słów lub opisów niewłaściwych zachowań dorosłych.
- Obawy przed powrotem do domu – dziecko może bać się wracać do domu, preferować pozostawanie w szkole lub u przyjaciół.

W przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dziecka

1. Jeśli otrzymasz informację na temat krzywdzenia dziecka lub jesteś świadkiem takiej sytuacji, masz obowiązek zareagować.
2. Jeśli jesteś w stanie zrobić to bez narażania własnego bezpieczeństwa, odseparuj osobę poszkodowaną od sprawcy - przerwij przemoc.
3. Wszystkie osoby, które powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania poufności, szanując prawo do prywatności dziecka.

PAMIĘTAJ! Jeśli sam/a doznajesz krzywdy lub jesteś świadkiem krzywdzenia innego dziecka to NATYCHMIAST powiedz o tym komuś dorosłemu. [Michał Matyfi](#) jest osobą odpowiedzialną

za politykę ochrony dzieci i standardy ochrony dzieci obowiązujące w AKADEMII TENISA Michał Matyfi. Wówczas stosownie do zgłoszonej sytuacji zostanie uruchomiona odpowiednia procedura. W naszej firmie funkcjonują określone procedury. Określają one krok po kroku, jakie działania należy podjąć w sytuacji krzywdzenia dziecka lub zagrożenia jego bezpieczeństwa.

Telefon Zaufania dla Dzieci i Młodzieży: 116 111, Całodobowa infolinia dla dzieci, młodzieży, rodziców i nauczycieli: 800 080 222 Antydepresyjny Telefon Forum Przeciw Depresji: 22 594 91 00

Rozdział VII Przepisy końcowe

1. *Polityka* wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.
2. Polityka ochrony dzieci udostępniona zostaje m.in. w miejscu prowadzenia treningu, na stronach internetowych Klubu.
3. Oprócz Polityki w pełnym brzmieniu, sporządza się wersję skróconą przeznaczoną dla dzieci, dostępną między innymi w miejscu prowadzenia treningu, na stronach internetowych Klubu.